

Manželé, jsou spolu 9 let,

On je zaměstnán, nižší management, v kolektivu oblíben.

Ona je na rodičovském, dříve účetní.

Své původní rodiny popisují jako harmonické

mají dvojčata ve věku 4 let

děti se narodily předčasně, starší 2 měsíce v inkubátoru, mladší 5 měsíců, a dále na JIP, dodnes je rozdíl velmi patrný ve vzrůstu. Do 4 let věku dítěte využívali služeb ranné péče, předpokládá se, že děti budou potřebovat i jinou péči v ZŠ.

Obě děti mají poruchu imunity, stýkají se jen s prarodiči ze strany matky, prarodiče ze strany otce jsou mimo – babička je pracovnice v dětské skupině a bojí se nákazy COVID-19

Před narozením dětí, manželé společně realizovali výlety, hodně cestovali a sportovali. Vše změnilo těhotenství, matka byla od konce prvního trimestru v nemocnici z důvodů rizika potratu, otec pracoval na turnusy, z práce jezdil hned do nemocnice, kde i přespával a další den jel zpátky do práce.

Po porodu se vše opakovalo.

V současné době je situace napjatá. Otec verbalizuje, že domů již přichází jen kvůli dcerám.

Matka popisuje paniku, která je přepadá, když má otec přijít domů – mají pocit, že je teď pedant na pořádek.

Otec popisuje svůj stav – jsem 8 hodin denně v práci, pak jedu nakoupit – žena nemůže kvůli dětem – aby je neohrozila, pak přijdu domů (nákup trvá i několik hodin z důvodů speciální stravy pro holky),

Domů už chodím jen kvůli holkám, jinak jsem na odchodu.

Několik let – minimálně za doby Covid, nebyli nikde na dovolené, jedinou úlevou v péči je pomoc babičky – matka matky.

Holky spí s mámou, otec spí v obýváku – již několik let, holky se bez mámy budí, hlídají si její přítomnost.